

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 1T/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010138
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414010138.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Andrejom Matušovicom, v trestnej veci proti obžalovanému S. I., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 204/2013 Z. z. /ďalej len Trestného zákona/, na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 14.03.2016, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

S. I., R. XX.XX.XXXX C. D. D., T. D. Ž. R. H., H. XXX/X,

sa podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 2 Pv 616/13/6613 - 14 zo dňa 12.02.2014 pre skutok kvalifikovaný ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.09.2013 v čase po 02.15 h v Žiari nad Hronom na ulici Svitavskej, počas spisovania správy o výsledku objasňovania dopravného priestupku, ktorého sa predtým ako vodič osobného motorového vozidla značky KIA Rio s evidenčným číslom U. XXX D. dopustil, napadol veliteľa hliadky Pohotovostnej motorizovanej jednotky OPP Krajského riaditeľstva Policajného zboru Banská Bystrica npráp. K. K. (ČOZ 288480) tak, že sa najskôr začal domáhať vrátenia svojich osobných dokladov, kopol do otvorených dverí služobného motorového vozidla, ktoré zasiahli nohu npráp. K. K., následne po výzve, aby opustil od protiprávneho konania a strpel úkony spojené s dokumentovaním priestupku, pristúpil k npráp. K. K., snažil sa mi vytrhnúť svoje osobné doklady z ruky, vulgárne mu nadával, pokúsil sa ho kopnúť nohou, avšak npráp. K. K. jeho kop pravou rukou vykryl, pričom mu nohou zasiahol prsty pravej ruky a oblasť prednej hánky, čím mu spôsobil pomliaždenie iných častí zápästia a ruky bez práceneschopnosti,

p r e t o ž e nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného S. I. bola obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podaná na tunajší súd dňa 12.02.2014 pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2015 obžalovaný vyhlásil, že je vo vzťahu ku skutku, ktorý je mu v obžalobe kladený za vinu, nevinný.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného S. I., svedka poškodeného K. K., svedka K. J., svedka A. J., svedka S. J., svedka K. N., svedka N. I., svedka K. A. N., svedka A. H., svedka T.O. U., oboznámením sa s vyšetrovacím pokusom ako aj prečítaním množstva listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný S.B. I. uviedol, že v inkriminovaný deň, teda 28.09.2013 niekedy okolo 02.00 h bol zastavený na ulici Svitavskej v Žiari nad Hronom policajnou hliadkou. Po zastavení auta pustil výstražné svetlá, otvoril si okienko a pripravil doklady. Chvíľu na to k nemu pristúpil mladší z dvojice zasahujúcich policajtov, K. J. a opýtal sa ho, či mu je známe, prečo ho zastavili. Odpovedal, že nevie. Policajt mu povedal, že nezastavil na „STOPKE“ na Ulici SNP. On odpovedal, že si nie je toho vedomý. Policajt odišiel aj s jeho dokladmi do služobného auta. Po cca. 30 sekundách sa vrátil a oznámil mu, že oni majú o tom, že nezastavil aj videozáznam, ktorý mu však nedovolil vidieť. V tom obžalovaný vzal svoj telefón a stlačil spúšť za účelom zhotovenia fotky. Policajt sa v tom rýchlo otočil bokom, aby ho neodfotil a odkráčal späť do služobného auta. Po tom ako sa cca. 20 sekúnd nič nedialo, vystúpil obžalovaný zo svojho auta a urobil si 2 - 3 fotografie oboch policajtov ako sedia v služobnom vozidle aj evidenčné číslo auta a spustil nahrávanie kamery telefónu. Nato vystúpil z policajného auta starší policajt, K. K., a opýtal sa ho, prečo jazdí po meste ako mafián a prečo si ich natáča na mobil. Telefón, ktorý držal v ľavej ruke mu policajt vyrazil. Potom ho starší policajt K. K. dvakrát udrel päťou do tváre, následkom čoho stratil rovnováhu a spadol ku chodníku na druhú stranu cesty. Ako ležal na zemi, policajti ho udierali a kopali do nôh a do hlavy. On ich žiadal, aby prestali s tým, že ich zároveň upozornil, že keď bol mladší, mal krvácanie do hlavy. Iniciátorom útoku bol starší z policajtov, K. K.. Asi po minúte policajti útočiť prestali. K. K. potom zobral z cesty telefón, snažil sa ho rozobrať, čo sa mu nepodarilo a hodil ho o zem. Bol to kovový telefón, nedal sa ľahko rozobrať. K. J. ho za ten čas prehľadával, pýtal sa, či má u seba zbraň, nakoľko mal na páse pripevnené puzdro na zbraň. Následne ho oprel o služobné auto spútaného. Po tom, čo prišlo ďalšie policajné auto, policajti s hliadkou komunikovali, povedali im, že ich napadol a zaisťujú ho. K. K. ho po opätovnej zmienke o tom, že mal v minulosti krvácanie do mozgu ešte dvakrát udrel. V tom čase bola na mieste prítomná aj druhá policajná hliadka. Po príchode na policajnú stanicu sa mu krútila hlava, požiadal preto o lekárske vyšetrenie, nakoľko mal obavu, že stratí vedomie. Bol ošetrovaný v nemocnici, na viacerých oddeleniach. Ohľadom útoku dal status aj na facebook, na čo ho nasledujúci deň kontaktoval kamarát K. Ď. a povedal mu, že to všetko videli svedkovia K. N. O. N. I. a chcú sa s ním stretnúť. Z dopravného inšpektorátu mu neprišlo žiadne predvolanie, a v súvislosti s nezastavením na „STOPKE“ nebol doteraz riešený.

Poškodený K. K. uviedol, že v inkriminovaný deň hliadkovali s kolegom K. J. na Ulici SNP, keď sa pred nimi pri Priore vyrútilo čierne auto, ktoré na „STOPKE“ nezastavilo. Prenasledovali ho, nakoľko zrýchľovalo. Po tom, ako vozidlo zastavili s majákmi, pristúpil k obžalovanému jeho kolega K. J., ktorý obžalovaného kontroloval, vzal od neho doklady a vrátil sa späť do vozidla za účelom spísania správy. On zostal sedieť v služobnom vozidle na mieste spolujazdca, v polosede s pootvorenými dverami. Po chvíli obžalovaný vystúpil zo svojho vozidla, pristúpil smerom k nemu a dožadoval sa vrátenia dokladov. Poučil ho o tom, nech sa vráti späť do svojho vozidla, na čo obžalovaný kopol do dverí auta. Na upozornenia, nech upustí od svojho konania obžalovaný nereagoval, povedal „vráť mi doklady ty kokot“, natiahol sa pre ne (držal ich v ľavej ruke), snažil sa ho kopnúť do genitálií a zospodu mu kopol do prsta. Bola to silná rana, dokonca mu podvihla ruku. Obžalovaný sa správal agresívne, metal sa, kopal a nenechal sa chytiť. K. J. vtedy vystúpil zo služobného vozidla a šiel mu na pomoc. Po tom, ako K. J. zakričal slovo zbraň, zvalili obžalovaného na zem, spacifikovali ho a spúťali. Obžalovaného udrel len v rámci sebaobrany pri použití donucovacích prostriedkov, a to hmatov, chvatov a úderov, vylúčiť nevie ani údery päťou, už sa presne nepamätal. Nakoľko sa obžalovaný správal nepričetne, bolo potrebné ho spacifikovať a tým prekonať jeho aktívny odpor a ukludniť ho. Po predvedení na Obvodné oddelenie PZ si obžalovaný vypýtal lekárske ošetrenie, preto s ním šli na urgent. Tam bol ošetrovaný aj on sám.

So zreteľom na diametrálnu odlišnosť produkovaných verzií skutkového deja medzi výpoveďami obžalovaného a poškodeného bolo potrebné vypočuť ďalších svedkov, a vykonať také dostupné dokazovanie, na základe ktorého by bolo možné spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti urobiť záver o vine obžalovaného.

Z výpovede svedka K. J. vyplynulo, že v inkriminovaný deň s kolegom K. K. hliadkovali v Žiari nad Hronom, keď niekde na Ulici SNP zbadali, že obžalovaný nerešpektoval „STOPKU“ a zastavili ho. On ako vodič služobného vozidla k obžalovanému pristúpil ako prvý, pýtal od neho doklady, oboznamujúc

ho, prečo bol zastavený a že o tom bude spísaná správa. Obžalovaný si priestupku vedomý nebol. Na to odišiel do služobného vozidla a doklady podal K. K., ktorý sedel na sedadle spolujazdca. Po chvíli k ich autu, k strane spolujazdca, pristúpil obžalovaný a požadoval od K. K. vrátenie dokladov. Bol arogantný a nedal si nič vysvetliť. Tykal im, dokonca K. K. aj nadával. K. K. mal pootvorené dvere na vozidle, obžalovaný strčil do dverí a naťahoval sa pre doklady. Následne K. K. vystúpil z vozidla, nastala šarvátko a kop zo strany obžalovaného medzi nohy K. K., ktorý ho vykryl rukou. Keď na opasku obžalovaného zbadal puzdro zbrane, zakričal zbraň a obžalovaného spacifikovali na zem. Potom obžalovaného zdvihli, prehliadli a nasadili mu putá. Obžalovaný viditeľne zranený nebol, nemal ani žiadne modriny. Odviezli ho na Obvodné oddelenie PZ, kde počas eskortovania sa im obžalovaný vyhrážal, že „to bude mať dohru a vyzlečie ich z uniformy“. Svedok K. J. vypovedal, že obžalovaného neudrel ani ho nebil. Voči obžalovanému použili donucovacie prostriedky, otrasený bol možno z toho, ako ho dali na zem. O mobilnom telefóne obžalovaného nič nevie a žiadny záblesk nevidel. Videl iba šarvátku, ktorá trvala pár sekúnd. Na Obvodnom oddelení PZ sa obžalovaný dožadoval lekárskeho ošetrenia. Z výpovede svedka K. J. počas konfrontácie s obžalovaným S. I. vyplynulo, že útok nevie opísať detailne, videl, že obžalovaný stál pred dverami, ktoré sa nejako museli zatvoriť, nejaká fyzická námaha tam musela byť zo strany obžalovaného, buď rukou a nohou, ale to už popísať nevie. K. K. na základe toho vystúpil z auta. Čo nasledovalo ďalej, čiže šarvátku a dožadovanie sa dokladov už videl iba z okna služobného auta.

Z obsahu výpovedí svedkov A. J. O. S. J. súd zistil, že títo vykonávali v inkriminovaný deň nočnú službu, keď zbadali hliadku Pohotovostnej motorizovanej jednotky so spútaným obžalovaným pri pravých zadných dverách ich služobného auta. Po príchode na miesto činu im jeden z členov hliadky oznámil, že ich obžalovaný napadol, avšak už je spacifikovaný. Žiaden útok či už zo strany obžalovaného alebo zo strany policajtov nezaznamenali. Obžalovaného poznajú z výkonu povolania, zo skúseností kolegov policajtov (svedok S. J. aj z vlastnej skúsenosti) vedia, že obžalovaný sa správa arogantne, raz či dvakrát ich natáčal aj na mobilný telefón, avšak agresívny nikdy nebol.

Z výpovede svedka K. N. súd zistil, že v inkriminovaný deň šiel v noci s kamarátom N. I. z Etapy smerom na Plaváreň, keď v diaľke videli odstavenú čiernu Kia, ktorú v tom čase vlastnil obžalovaný. S obžalovaným má niekoľko spoločných kamarátov a známych, vedel preto, na akom aute obžalovaný jazdí. Nakoľko pri aute obžalovaného zbadali policajnú hliadku, spozorneli, skryli sa za najbližšie auto, aby mohli nerušene pozorovať, čo sa deje. Na to vyšiel z vozidla z miesta šoféra policajta, pristúpil k autu Kia, potom sa vrátil späť do svojho vozidla a opätovne sa vrátil k šoférovi Kii. V tom uvidel nejaký záblesk, na čo sa policajta vrátil späť do auta. Potom z auta vyšiel obžalovaný, postavil sa chrbtom k svojmu autu, smerom k policajnému autu, niečo držal v ruke, bolo opätovne vidieť záblesk a svetlo, ktoré ho osvetľovalo ako keby robil videozáznam. Následne z policajného auta vystúpil policajta spolujazdec, chvíľu sa rozprávali, počul slová ako „mafíán, kokot“, potom policajta obžalovanému vytrhol z ruky telefón a hodil ho o zem. Počul hlasnejšiu konverzáciu, videl ako policajta udrel obžalovaného do tváre, po druhom údere obžalovaný spadol na zem a cez výhľadové prekážky videl ako ho odtiahli na druhú stranu cesty, robili nejaké chmaty, ako keby obžalovaného bili. Po tom, ako policajti obžalovaného zdvihli, opreli ho o zadnú časť policajného auta. Následne jeden z policajtov zdvihol niečo zo zeme, osvetľovalo mu to tvár, potom to hodil na zem, zdvihol a odložil do vrečka bundy. Policajta, ktorý bol spolujazdec obžalovaného udrel ešte dva alebo trikrát. S N. I. všetko sledoval spoza odstavenej dodávky modrej farby, bolo šero a svietilo pouličné osvetlenie. Videl siluety policajtov, šofér policajného auta bol mladší a štíhlejší, vysoký okolo 180 cm, policajta sediaci na mieste spolujazdca bol pevnejší chlap.

Z výpovede svedka N. I. súd zistil, že v inkriminovaný deň šiel v noci s kamarátom K. N. z Etapy smerom na Plaváreň, keď v diaľke uvidel odstavené auto značky Kia a obžalovaného v prítomnosti policajnej hliadky. Nakoľko má s obžalovaným niekoľko spoločných známych, spoznal, že ide o auto obžalovaného. Začal to spoza dodávky zo zaujímavosti sledovať spolu s kamarátom K. N.. Najprv si policajti robili svoju robotu, potom z auta obžalovaného videl záblesky, neskôr akési osvetľovanie pred autom policajtov, akoby obžalovaný fotil. Na to policajta, nižší a zavalitejší, z vozidla z miesta spolujazdca vystúpil a bolo počuť hlasy, policajta potom obžalovanému vyrazil z ruky mobil a začala mela. Videl, ako policajta spolujazdec, nižší, pevnejšej postavy udrel obžalovaného, ktorý potom spadol na zem. Obžalovaného bili a kopali, bol tam krik a hukot, počul hlasy ale nerozumel o čo presne tam ide. Na to videl, ako policajta hádže telefón o zem, videl ako telefón žiari. Pamätá si, že na miesto činu prišla aj druhá policajná hliadka, tá však do deja nezasahovala. Vo výhľade mu nebránila žiadna prekážka, ulica bola normálne osvetlená, viditeľnosť bola dobrá.

Z výpovede svedka MUDr. A. N., ošetrojúceho lekára Nemocnice a polikliniky, a.s., Všeobecná nemocnica Žiar nad Hronom, ktorý mal v inkriminovaný deň nočnú službu vyplynulo, že svedok si nepamätá, že by v tento deň ošetroval obžalovaného S. I. O. I. K. K., a to jednak z dôvodu odstupe času a jednak z dôvodu vysokého počtu vyšetrených pacientov. Avšak za všetkým, čo popísal do lekárskej správy si stojí.

Z obsahu výpovedí svedkov T. U. O. A. H. súd zistil, že v inkriminovaný deň, v nočných hodinách, svedok A. H. viezol domov na Svitavskú ulicu svedka T. U., ktorý mal dosť vypité. Obidvaja svedkovia vypovedali, že na mieste samom videli nejaké autá. Svedok A. H. okrem policajných áut videl aj dvoch policajtov a obžalovaného opretého o policajné auto. Z výpovedí týchto svedkov neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by prispeli k objasneniu žalovaného skutku.

Súd sa ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi evidovanými v spise. Z lekárskej správy MUDr. A. N.X., Nemocnice a polikliniky, a.s., Všeobecná nemocnica Žiar nad Hronom (lekára prítomného pri ošetrovaní poškodeného K. K. a obžalovaného S. I. bezprostredne po incidente) vyplynulo, že poškodený uvádzal bolesť pravej ruky v oblasti dorsa manus. Lekár konštatoval pomliaždenie iných častí zápästia a ruky. Obžalovaný sa sťažoval na bolesť hlavy, uvádzal, že bol napadnutý policajnou hliadkou, pričom dostal údery do hlavy. Z lekárskej správy vyplynulo, že obžalovaný mal povrchové poranenie vlasatej kože hlavy (odreniny). Obžalovaný bol následne ošetrovaný na chirurgickom, internom a neurologickom oddelení tohtožnej nemocnice, kde lekár chirurgického oddelenia MUDr. C. Q. ako diagnózu označil povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, početné odreniny spôsobené údermi do hlavy. Zistený bol ľahký úraz. Lekár interného oddelenia MUDr. K. T. ošetrovaním obžalovaného zistil tzv. inú srdcovú arytmiu a bližšie neurčenú sinusovú tachykardiu. Po vyšetrení lekárom neurologického oddelenia MUDr. E. K., bol obžalovaný hospitalizovaný na chirurgickom oddelení Nemocnice a polikliniky, a.s., Všeobecná nemocnica Žiar nad Hronom, ktoré oddelenie obžalovaný svojvoľne opustil ešte ten deň. Z fotodokumentácie tela obžalovaného vyhotovenej dňa 28.09.2013 súd zistil, že obžalovaný mal na tele niekoľko odrenín, predovšetkým v tvárovej časti (na čele a na brade), ďalej na temene hlavy, na krku a čiastočne aj na chrbtici v oblasti krčných stavcov. Zo zápisnice o vyšetrovanom pokuse vykonanom dňa 30.01.2013 o 23:40 hodine za účelom objasnenia a zistenia výhľadových pomerov K. N. O. N. I. na miesto činu bolo zistené, že za podmienok zachovaných ohľadom podstatných okolností (miesto činu, miesto pozorovania svedkami, nočná doba, umelé osvetlenie ulice), bol výhľad svedkov Miloša Pača a Petra Sládečka na miesto činu pri vzdialenosti 78 resp. 79 metrov v čase skutku možný, ale s obmedzením. Podľa výsledkov vyšetrovacieho pokusu ale vzdialenosť a viditeľnosť neumožňovali jednoznačne rozlíšiť detaily a malé pohyby a celkové konanie osôb za kríkmi. Hlavne kríkový porast (v čase realizácie vyšetrovacieho pokusu vysoký 1 meter) bráni výhľadu, vzhľadom na vzdialenosť od miesta činu do polovice až 2/3 postáv od zeme, pohybujúcich sa na mieste činu s výnimkou krátkeho úseku medzi kríkmi a odpadovým košom. Bolo zistené, že miesto činu sa nachádza približne v strede úseku medzi dvoma pouličnými lampami, kde je osvetlenie najslabšie.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný S. I. dosiaľ nebol súdne trestaný, v priestupkovom konaní bol postihovaný viackrát, a to za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v roku 2009 (osvetlenie vozidla), v roku 2012 (1x rýchlosť jazdy, 1x porušenie všeobecných povinností účastníka cestnej premávky, používanie bezpečnostných pásov), v roku 2013 (2x rýchlosť jazdy, 2x porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o BCP iným spôsobom). Zo správy Mesta Žiar nad Hronom vyplynulo, že obžalovaný bol mestskou políciou sankcionovaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v roku 2009 a za priestupok proti verejnému poriadku v roku 2013.

Podľa § 2 odsek 10 alinea prvá veta Trestného poriadku postupujú orgány činné v trestnom konaní a súd tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy zistené zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Z aplikácie jednej zo zásad trestného konania a to „v pochybnostiach v prospech obvineného“ (ktorá implicitne vyplýva z legálneho výkladu najmä ustanovení § 2 odsek 4, odsek 10 Trestného poriadku)

vyplýva, že ak má súd pochybnosti o niektorých skutkových otázkach (§ 119 odsek 1 Trestného poriadku) má rozhodnúť v prospech obžalovaného ergo volí variant takého ustálenia skutkového stavu, ktorý je pre páchatela najpriaznivejší. Uvedené platí aj pre konečný procesný postup podľa § 285 Trestného poriadku, teda podľa ktorého ustanovenia súd obžalovaného spod obžaloby oslobodzuje. Dôvodné pochybnosti sú pochybnosťami vysvetliteľnými logickými úsudkami založenými na vykonaných dôkazoch. Inými slovami výrok o vine musí byť opretý o dôkazy, ktoré celkom vylučujú dôvodné pochybnosti, že sa skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že tento skutok je trestným činom. Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k jednoznačným záverom, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe. Skutkové okolnosti uvádzané v obžalobe neboli v konaní pred súdom preukázané, to znamená, nebolo nad rámec akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný S. I. mal použiť voči poškodenému K. K. násilie s úmyslom pôsobiť na výkon jeho právomoci. Vypočutí svedkovia, ktorí sa v inkriminovanú noc nachádzali na mieste činu, resp. v jeho blízkosti, s výnimkou svedka K. J. a poškodeného K. K. zhodne uviedli, že nevideli samotný incident ako mal obžalovaný napadnúť poškodeného. Len veľmi nepresvedčivo v prospech obžaloby vyznela výpoveď svedka K. J., dôveryhodnosť výpovede ktorého bola oslabovaná množstvom nezrovnalostí v jeho tvrdeniach, kedy napr. K. J. v konaní pred súdom len veľmi všeobecne popisoval útok na poškodeného K. K. a tým sa čiastočne odklonil od svojej výpovede z prípravného konania, kedy útok na poškodeného popisoval detailne s odôvodnením, že už si to presne nepamätá. Výpoveď svedka K. J. v konaní pred súdom bola zároveň značne nekonzistentná, keď tento svedok raz uvádzal, že obžalovaný použil fyzickú námahu smerom k dverám auta, „ako keby“ udel do dverí auta, v ktorom sedel poškodený a potom chcel poškodeného kopnúť, ktorú výpoveď v závere zmenil tak, že útok detailne opísať nevie a tento označil ako šarvátku a ťažobovanie. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že proti tvrdeniam poškodeného stáli aj výpovede svedkov K. N. O. N. I., ktoré boli v podstatných okolnostiach týkajúcich sa žalovaného skutku v celom konaní konzistentné, a to najmä o priebehu fyzického kontaktu medzi poškodeným a obžalovaným, kedy obidvaja svedkovia nezávisle od seba a navyše zhodne vyvrátili skutkové okolnosti uvádzané v obžalobe. Tvrdenia týchto svedkov a formulácie použité v ich výpovediach sa v podstatných okolnostiach neodchyľovali od popisu udalostí z prípravného konania. Súd výpoveď týchto svedkov v celkovom kontexte ich doterajších výpovedí vyhodnotil ako pravdivú. Hoci zo zápisnice o vyšetrovacom pokuse a z pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že vzdialenosť a objekty na trajektórii medzi miestom pozorovania svedkov K. N. O. N. I. a miestom činu neumožňovali svedkom jednoznačne rozlíšiť detaily a malé pohyby, výsledky vyšetrovacieho pokusu zároveň jednoznačne nevylúčili, že celkový výhľad svedkov K. N. O. N. I. na miesto činu by bol nemožný, práve naopak tento bol možný i keď s istým obmedzením. Výpovede svedkov sa súdu nejavili ako „naučené“, nebol totiž preukázaný priateľský, či kamarátsky vzťah medzi obžalovaným a svedkami K. N. O. N. I., z čoho by bolo možné vyvodzovať, že svedkovia budú mať tendenciu vypovedať v prospech obžalovaného s cieľom vyvinúť ho zo žalovanej trestnej činnosti. O vierohodnosti výpovedí svedkov K. N. O. N. I. svedčí aj skutočnosť, že od poslednej výpovede týchto svedkov v prípravnom konaní uplynul už dlhší čas, pričom svedkovia sa od svojich prvotných vyjadrení neodchýlili (tak ako sa to udialo napr. vo výpovedi svedka K. J.), čo by zrejme nastalo skôr v tom prípade ak by výpoveď v prípravnom konaní mali naučenú. Záverom súd poukazuje aj na to, že v konaní nebol preukázaný ani motív konania obžalovaného, prečo by mal fyzicky napadnúť poškodeného, keď podľa výpovedí svedkov S. J. O. A. J., ktorí podľa svojich vyjadrení obžalovaného poznajú z výkonu povolania, obžalovaný sa síce k policajtom správa arogantne, ale ani v jednom prípade nedošlo z jeho strany k agresívnemu správaniu, resp. k útoku na verejného činiteľa.

Tvrdenia obžalovaného, podporované inými dôkazmi (jeho výpoveď bola konzistentná a konvenovala aj s vykonanými dôkazmi, a to najmä so svedeckou výpoveďou K. N. a N. I.), poukazujú aj na okolnosti prípadu uvádzané obžalovaným mali vnútorné logické súvislosti. Na druhej strane stáli tvrdenia poškodeného, avšak tieto vo vyššie naznačených a popísaných skutočnostiach boli nepreukázané, nepodporené žiadnymi z vykonaných dôkazov, keď výpoveď svedka K. J. sa javila nepresvedčivou a vykazovala nezrovnalosti vo výpovedi v konaní pred súdom oproti výpovedi z prípravného konania. Nezrovnalosti vo výpovedi tohto svedka spočívali predovšetkým v tom, že svedok pri výsluchu v prípravnom konaní priebeh útoku (kop zo strany obžalovaného smerom k K. K.) opisoval tak detailne, akoby bol tohto útoku bezprostredne účastný, naopak v konaní pred súdom z jeho prednesov vyplynulo, že celý dej sledoval len z okna služobného auta a stret medzi obžalovaným S. I. a poškodeným K. K. vyhodnotil len ako šarvátku a ťažobovanie. Nedôveryhodnosť výpovede svedka K. J. umocňuje aj tá skutočnosť, že svedok K. J. svoju výpoveď menil aj v priebehu samotného výsluchu na hlavnom pojednávaní. Preto súd mal za to, že nebolo v nevyhnutnom rozsahu (bez odôvodnených pochybností) preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania kladenému mu za vinu a preto po vykonaní všetkých

dostupných dôkazov nastala situácia, ktorá nedávala spoľahlivý a jednoznačný podklad pre záver, že skutok sa stal, teda záver o vine obžalovaného, preto súd vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech páchatel'a) obžalovaného S. I.Á. musel oslobodiť spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn 1 T 47/2014.

Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.